

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ (Λκ. ιε' 11-32)

12 Φεβρουαρίου 2017

«Πάτερ, ήμαρτον εις τον ουρανόν και ενώπιόν σου • ουκέτι ειμί άξιος κληθήναι υιός σου • ποιήσόν με ως ένα των μισθίων σου».

Βρισκόμαστε ήδη στη δεύτερη Κυριακή του Τριωδίου και στη σημερινή ευαγγελική περικοπή αναγνώσθηκε η γνωστή παραβολή του Ασώτου Υιού ή αλλιώς, όπως την ονομάζουν οι ερμηνευτές, η παραβολή του σπλαχνικού Πατέρα.

Ο Κύριος θέλοντας να παρουσιάσει το μέγεθος της αγαθότητας του Θεού προς τον άνθρωπο, μιλά με ένα απλό τρόπο και διηγείται την ιστορία ενός πατέρα που είχε δύο μονάκριβους γιούς. Ο νεότερος από αυτούς, θέλοντας να ζήσει «ελεύθερος» και ανεξάρτητος από την υπόλοιπη οικογένειά του, αποφασίζει να εγκαταλείψει το πατρικό σπίτι ζητώντας το μερίδιο της περιουσίας του.

Ο στοργικός εκείνος πατέρας φώναξε κοντά του και τα δύο του παιδιά και τους μοίρασε την περιουσία του. Μια πράξη που αντιβαίνει στα πατροπαράδοτα ήθη της εποχής εκείνης, αφού σύμφωνα με το κληρονομικό δίκαιο, την περιουσία edικαιούτο μόνο ο πρωτότοκος υιός. Μη θέλοντας όμως να παραπονέσει και το άλλο του παιδί, κάνει μια υπέρβαση, και γεμάτος αγάπη, δίνει και στο νεότερο του παιδί το ήμισυ της περιουσίας.

Ο νεότερος όμως υιός, παίρνοντας το μερίδιο της περιουσίας, έφυγε σε μακρινή χώρα και εκεί σκόρπισε όλη την περιουσία του ζώντας μέσα στην αμαρτία και την ασωτία. Μόλις διεπίστωσε ότι κατάντησε να είναι πάμπτωχος, τότε πλησίασε ένα πολίτη εκείνης της χώρας, ο οποίος τον έβαλε να βόσκει χοίρους και εκεί ήθελε να τρώει από την τροφή που έτρωγαν οι χοίροι. Βρισκόμενος στη χειρότερη κατάντια της αμαρτωλής ζωής του, πήρε την απόφαση να επιστρέψει και πάλι πίσω στο σπίτι του πατέρα του και να τον παρακαλέσει να τον δεχτεί σαν ένα από τους δούλους του. Και ενώ ακόμη βρισκόταν μακριά από το σπίτι, ο σπλαχνικός εκείνος πατέρας, μόλις αντίκρουσε το παιδί του να επιστρέφει πίσω, έτρεξε, τον αγκάλιασε και τον υποδέχτηκε δίνοντας εντολή στους υπηκόους του να φορέσουν στο γιο του τα καλύτερα ρούχα, παπούτσια και ακόμη να του περάσουν στο χέρι δακτυλίδι, σημείο της πλήρους αποκατάστασης, ότι δηλαδή τον δέχτηκε ξανά στο σπίτι σαν παιδί του και όχι ως ένα δούλο.

Και θέλοντας στη συνέχεια ο καλοκάγαθος πατέρας να γιορτάσει την επιστροφή του χαμένου του παιδιού, έστησε μεγάλο γλέντι, θυσιάζοντας προς τούτο το καλύτερο μοσχάρι που είχε στα κοπάδια του.

Μια παραβολή που πίσω της κρύβει την εικόνα της μεγαλοψυχίας του Θεού Πατέρα, ο οποίος δέχεται κοντά του κάθε μετανοημένο αμαρτωλό άνθρωπο. Στη θέση του ασώτου υιού μπορούμε να τοποθετήσουμε τον κάθε άνθρωπο, που παρασυρμένος από την ηδονή της αμαρτίας, εγκαταλείπει την Εκκλησία, αποσυνδέοντας τον εαυτό του από τη σωστική χάρη του Θεού.

Η αμαρτία, όμως, καταντά τον άνθρωπο φτωχό και ρακένδυτο, να επιζητεί τη χαρά σε ανασφαλείς δρόμους. Και όμως η τέρψη της αμαρτίας γρήγορα φεύγει αφήνοντας τον άνθρωπο μόνο, ανήμπορο να βοηθηθεί είτε από τον εαυτό του, είτε από κάποιο άλλο.

Η παραβολή όμως δεν σταματά εδώ. Μας δείχνει τη δύναμη που χρειάζεται ο κάθε άνθρωπος, για να φύγει από το σκότος που δημιουργεί στη ζωή του η αμαρτία και να προσεγγίσει ξανά το φως, που θα τον ενώσει και πάλι με το Θεό. Και αυτή είναι η δύναμη της μετάνοιας. Μετάνοια σημαίνει την στροφή του ανθρώπου, την αλλαγή του νου του από το κακό και την απώλεια προς το αγαθό και την αγιότητα. Και μια τέτοια απόφαση είναι ικανή να κάνει τον άνθρωπο να επιστρέψει, όσο αμαρτωλός και αν είναι, και πάλι κοντά στο Θεό, μέσα στο πατρικό σπίτι, που δεν είναι άλλο από την Εκκλησία. Ο Θεός δεν αποκλείει κανένα από τη χάρη Του. Η δύναμη της μετάνοιας που ολοκληρώνεται μέσα από το μυστήριο της Ιεράς Εξομολογήσεως μπορεί, να φέρει τον άνθρωπο από την κατρακύλα της αμαρτίας στην πορεία της αγιότητας. Ζούμε ήδη μέσα στην πιο κατανυκτική περίοδο της Εκκλησίας μας. Μια πορεία που μας οδηγεί προς την Ανάσταση του Κυρίου μας. Και αυτή η περίοδος είναι μια μικρογραφία όλης της ζωής του ανθρώπου. Όλοι μας έχουμε πορεία πλεύσης προς την Βασιλεία του Θεού. Στη ζωή μας μπορεί συνεχώς να πέφτουμε. Η αστοχία μας να ενωθούμε με το Θεό μας φέρνει πολλές φορές μακριά από την Εκκλησία. Αυτές τις μέρες ας πάρουμε μια απόφαση, όπως μας την προβάλλει ο Κύριος στο παράδειγμα του ασώτου υιού της παραβολής. Με κινητήριο δύναμη τη μετάνοια μας, ας σηκωθούμε και να πάρουμε το δρόμο της επιστροφής. Ο Θεός είναι για όλους εμάς ο Στοργικός και Σπλαχνικός Πατέρας που περιμένει τον καθένα μας για να του προσφέρει τη σωτηρία. Ας μην την αρνηθούμε.

Πρωτ. Θεόδωρος Στυλιανού Πρωτοσυγκελλεύων